

stærkeste Parti begunstiges ogsaa der. De 4 radikale Grupper, som i Øjeblikket dominerer i Frankrig, har 370 Mandater, medens de efter deres Stemmetal skulde have 314, Socialdemokraterne har 75 Mandater, medens de skulde have 80, de Moderate har 75 Mandater, medens de skulde have 89, og Højre, som det er gaaet mest ud over, har 77 Mandater, medens de skulde have haft 114. Dette hænger noget sammen med hele den Maade, hvorpaa Højre i Frankrig skydes til Side udenfor alle de andre Partier som Modstandere af selve det bestaaende Regeringssystem. Jeg tror altsaa, at man af de Erfaringer, man har gjort i andre Lande, kan slutte, at dette System er mere hensigtsmæssigt end det tvungne Omvalgssystem, det medfører i adskillige Tilfælde Alliancer, men Alliancer, der føles som naturlige, hvorimod man ikke som ved det bundne Omvalgssystem tvinges ind i unaturlige Alliancer; men alligevel er naturligvis heller ikke denne Ordning fuldkommen, saa at den kan siges at sikre et fuldt retfærdigt Udfald. Det afhænger af, hvorledes dette System benyttes.

Hvis derfor Regeringspartiet fastholder sin Modstand imod det frie Omvalg og fastholder Ønsket om det bundne Omvalgssystem, vil jeg meget foretrække, at man i Stedet søgte, om det ikke var muligt at naa en Ordning ved Forbindelsen af Forholdstalsvalg med Enmandskredse. Dette System har, saa vidt jeg kan se, overfor det rene Forholdstalssystem to Fordele, den ene Fordel er, at det i højere Grad sikrer Retfærdigheden end det rene Forholdstalssystem, naar dette knyttes til store Kredse, men ikke til hele Landet. Det Forholdstalssystem, som anvendes i Belgien, har ikke virket retfærdigere i Fordelingen af Mandaterne, end det frie Omvalgssystem har virket i Frankrig ved en Række Valg. Derimod vil naturligvis en Ordning, der gør Fordelingen afgørende for hele Landet, men i øvrigt bevarer Enkeltsmandskredsene, have Betingelser for en virkelig retfærdig Fordeling, og dertil kommer endelig, at det tillige sikrer Bevarelsen af Forbindelsen mellem den enkelte Repræsentant og Kredsen, som efter alle danske Forhold er saa overmaade værdifuld, og som man ikke i ret mange Lejre her i Danmark har noget Ønske om at komme bort fra. Den Hovedgrund; man tidligere fra Folketingets Side har haft mod dette System, er bortfaldet. Hovedgrunden var, at Folketinget stod overfor et ved privilegeret Valgret valgt Landsting, som man altid maatte være

paa Vagt overfor. Forudsat, at Grundlovsforslaget føres igennem — og det er jo Betingelsen for Ændringer paa dette Omraade —, vil denne Hovedgrund bortfalde.

Tilbage bliver den Grund imod det omtalte System, at man kunde sige, at hvis man gør Mandaternes Fordeling afhængig af Partiernes Styrke, er det usandsynligt, at man her i Tinget faar et fast og sluttet Flertal, og derved forøges Vanskelighederne for det parlamentariske Styre meget betydeligt. Det forekommer mig imidlertid, at denne Grund mere og mere har tabt sin Vægt, thi vi behøver neppe at være meget store Spaamænd for at sige, at der er ringe Sandsynlighed for, at vi igen i dette Ting eller i de parlamentariske Forsamlinger rundt om i Europa faar et fast og stort Flertal at bygge paa, dannet af et enkelt Parti. Dette er, saaledes som Befolkningen herhjemme og andre Steder nu er delt, saare usandsynligt. I dette Øjeblik, hvor vi bygger paa Folketinget fra sidste Valg, kan ærede Medlemmer sige, at den bestaaende Valgmaade har skabt et Parti, som danner Halvdelen af Tinget eller i hvert Fald gjorde det umiddelbart efter Valget. Men denne Halvdel tilvejebragtes kun ved at flikke 3 forskellige Grupper sammen, og at disse 3 forskellige Grupper naaede dette Mandattal, blev endda kun muligt ved, at Højre paa det Tidspunkt i en Art Paniktilstand ofrede sig selv til Gavn for de daværende 3 Delegationsgrupper. Og der er meget ringe Sandsynlighed for, at et Resultat af den Karakter vil gentage sig. Omslagene under de Valgmetoder, der har været anvendt hidtil, og som der kan være Tale om at indføre, hvis man gaar over til Omvalgsmetoden, er pludselige, voldsomme og tilfældige. Det kan let ske for et eller andet Parti, at der foregaar overordentlig store Forandringer i Styrkeforholdene, men eet er dog altid i højeste Grad usandsynligt, og det er, at en enkelt Gruppe skulde komme ind med et fast og sikkert Flertal i Tinget, saa den Indvending mod dette System synes at være — ved den Udvikling, som er foregaaet med Befolkningens Opfattelse af politiske Forhold her i Landet som i andre Lande — meget lidet vægtig, særlig som vi i Øjeblikket staar.

Det forekommer mig heller ikke at være saa overvættets vanskeligt at finde Former, hvorved man kan gennemføre Systemet paa en nogenlunde praktisk Maade. Den væsentlige Vanskelighed derved ligger